

ABSTRAKT

Práce se zabývá postmoderní epochou, a to z pohledu postmoderní filosofie. Rámcem jsou myšlenky Jeana Françoise Lyotarda, který je považován za zakladatele postmoderní filosofie, ohledně nedůvěry dnešního člověka k metanaracím. Práce se zabývá také jistou neshodou ohledně toho, co to vůbec je postmoderní a jestli je toto pojmenování legitimní. Z tohoto důvodu část práce tvoří představení genealogie tohoto pojmu, která klade důraz i na úlohu umění při tvorbě tohoto diskurzu, který se snaží pojmenovat principy dnešního světa. Lyotardův motiv nedůvěry k metanaracím se stal natolik zásadním, že se odráží i v pracích současných filosofů a sociologů. Práce se tedy zabývá i pokračováním tohoto motivu. V poslední části práce je představeno i české pojetí toho, co je postmoderní, opět s přihlédnutím na onen motiv nedůvěry k metanaracím neboli velkým příběhům. Cílem práce je pomocí analýzy textů od dvou světových (W. Welsch, Z. Bauman) a dvou českých autorů (V. Bělohradský, M. Hauser) sledovat trvání Lyotardovy teze. A díky tomu pochopit dnešní dobu jako dobu postmoderní.

KLÍČOVÁ SLOVA

Postmoderna, nedůvěra, metanarace, velké příběhy, Lyotard.